

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **V. I.**, zastoupen Mgr. Eduardem Benešem, advokátem se sídlem Na Rozcestí 6, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2009, čj. OAM-12/LE-BE02-BE03-2009, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2009, čj. 47 Az 4/2009 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, Mgr. Eduardu Benešovi, se přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti a náhrada hotových výdajů ve výši 2856 Kč, která mu bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadl v záhlaví blíže označený rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelovu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, v tehdy platném znění (dále jen „zákon o azylu“), neboť ten žádost podal, aby se tak vyhnul vyhoštění z území České republiky, aniž by mu v dřívějším podání žádosti bránily jakékoliv objektivní překážky.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Konkrétně konstatoval, že soud věc nesprávně právně posoudil, neboť se nezabýval stěžovatelovými důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Přestože stěžovatel podal žádost o udělení azylu (správně mezinárodní ochrany – pozn. NSS) opožděně, není vyloučeno, že důvody pro udělení azylu existují. Zákon o azylu navíc nestanoví, že důvody pro udělení mezinárodní ochrany nemohou být zkoumány, pokud bude žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Zároveň odkázal na rozhodnutí zdejšího soudu čj. 5 Azs 111/2008 - 58.

Nejvyšší správní soud se ve smyslu § 104a s. ř. s. nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. též pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna zde cit. rozhodnutí jsou dostupná též na www.nssoud.cz).

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že stěžovatel na území České republiky vstoupil 12. 7. 1998, ale žádost o udělení mezinárodní ochrany podal až dne 9. 1. 2009. Rozhodnutím Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, ze dne 25. 12. 2008, čj. CPPH-28895/ČJ-2008-60-KP, bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění na dobu 5 let. Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval, že byla-li žádost o azyl (nyní mezinárodní ochranu) podána až poté, co bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žadatele, a tato žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) (nyní § 16 odst. 2) zákona o azylu, nemohou před soudem obstát námitky nesprávného posouzení skutkového stavu věci vztahující se k důvodům udělení azylu (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2005, čj. 4 Azs 300/2004 - 36). K podmínkám aplikace § 16 odst. 2 zákona o azylu, vykládaného v souladu s čl. 13 a 18 směrnice Rady 2004/83/ES a čl. 23 odst. 4 písm. i) a j) směrnice Rady 2005/85/ES, se soud vyslovil též v rozsudku ze dne 15. 8. 2008, čj. 5 Azs 24/2008 - 48. Tři podmínky v tomto rozsudku rozvedené musí být splněny kumulativně; v případě nesplnění byť jedné z nich nelze § 16 odst. 2 zákona o azylu aplikovat. V posuzovaném případě je zřejmé, že všechny uvedené podmínky naplněny jsou. V usnesení, na něž odkazuje stěžovatel, Nejvyšší správní soud odkazuje rovněž na výše uvedený judikát. Ač v něm skutečně pro určité specifické případy připouští možnost, aby se žalovaný zabýval důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany, byť byla podána později než mohla být, nedopadá tato možnost na stěžovatelův případ. Ten se totiž pro případ návratu na Ukrajinu obává toliko důsledků spojených s nesplaceným dluhem.

Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Kasační stížnost tedy byla shledána nepřijatelnou, a proto byla podle § 104a s. ř. s. odmítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Žalobci byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za jeden úkon právní služby spočívající v písemném podání soudu ve věci samé (sepsání kasační stížnosti) a náhradě hotových výdajů, tedy ve výši 1 x 2100 Kč a 1 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Protože je ustanovený advokát plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Zástupci tedy celkem náleží 2856 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2009

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně
senátu